

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ligning af Bidrag til Sognekirker i Kjøbenhavn.

Første Viceformand (Madsen-Mygdal): Denne Sag forbigaa vi i Øjeblikket og udsætte den til senere paa Grund af, at vedkommende Minister ikke nu kan være til Stede.

Jeg gaar saa over til Nr. 2 paa Dagsordenen, som er:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Stempelafgiften af visse Huslejekontrakter.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1996 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg C., Sp. 1483) og dets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Søværnets Ordning af 28. Maj 1880.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 1543 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Marineministeren (Jøhnke): Da det her foreliggende Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Søværnets Ordning af 28. Maj 1880, der blev vedtaget i Folketinget den 6. Maj med 70 Stemmer mod 3, i væsentlige Punkter er det samme som det Forslag, Landstinget i forrige Samling enstemmig vedtog, men som ikke da naaede til Behandling i Folketinget, skal jeg ikke nu komme ind paa Sagens Enkeltheder, men henvise til Lovforslagets Motiver og til de i sin Tid ved Forhandlingen her i Tinget fremkomne Udtalelser. Jeg skal kun dvæle

ved et Par Punkter, som Landstinget i Fjor skænkede en særlig Opmærksomhed. — Det ene er Kadetternes Kasertering og Lønning. Der har jeg oprindeligt, det vil sige for Landstinget i forrige Samling, foreslaaet, at yngste Klasse skulde kaserteres, at ældste Klasse skulde lønnes, og at ubemidlede Kadetter i ældste Klasse kunde faa Understøttelse gennem Bevilling paa Finansloven, men efter Landstingets Ønske gik jeg ind paa at bibeholde Kaserteringen i ældste Klasse og opgive Lønningen og Henvisningen til Understøttelse ved Bevilling paa Finansloven. Med denne Affattelse af den paagældende Paragraf forelagde jeg i Begyndelsen af denne Samling Forslaget i Folketinget, men da det til Sagens Behandling nedsatte Udvalg i Tilslutning til mit principale Forslag holdt paa, at Kaserteringen skulde opgives i de to sidste Aar, er jeg gaaet med dertil, og jeg haaber, at det høje Ting vil følge mig deri, da det allerede ved Behandlingen i forrige Samling her i Tinget syntes, at man i Grunden uden større Overvindelse vilde kunne opgive Kaserteringen af ældste Klasse. Større Betænkelighed har det ganske sikkert voldt mig at gaa med til Folketingets Fordring om at opgive Lønningen i ældste Klasse mod at stille Understøttelse paa Finansloven i Udsigt. Jeg kan imidlertid indrømme, at der ved den sidste Bestemmelse er givet nogen Compensation for den ved Lønningens Bortfald fremkomne større Bekostning for Kadetterne ved Uddannelsen, og jeg ser ikke nogen Fare for, at de eventuelt understøttede Kadetter skulle blive stillede som noget for sig i Sammenligning med deres i pekuniær Henseende gunstigere stillede Kammerater. Stipendier ere jo almindelige ved Skoler og Universitetet, og jeg har aldrig hørt eller erfaret, at Stipendiaterne dér blive betragtede som en Slags Paria-kaster. Efter al Rimelighed vil desuden Understøttelsen kun komme til at gælde for ældste Klasse, og i denne ere Kadetterne ikke sammenholdte inden for Skolen, da Kaserteringen jo falder bort for den. Denne Ophævelse af Kasertering og Lønning tillægger jeg, som sagt, ikke særlig Vægt i Sammenligning med Opnaaelsen af det store Hovedformaal for Lovforslaget, nemlig det, efter flere Aars Stagnering at opnaa en tidssvarende Udvikling af vore sømilitære Skoler, og dertil kommer, at den først vil træde i Kraft om tre Aar, til hvilken Tid Forsvarskommissionens Arbejde sikkert har sat sit Præg ikke alene paa denne Lov, men ogsaa paa meget